

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Potestati, Consiliariis, & populo Pisanis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20006

excefferit Conuersorum, in arbitrio tuo, fili Prior, & tuorum successorum existat multiplicare Clericos & Conuersos, prout visum fuerit expedire. Hoc autem dicimus si in ordine vestro tot poterunt Clerici reperiri. Si verò Clericis exeundum fuerit ad laborem, exeant cum Conuersis, & cum eis pariter revertantur. Semper tamen hebdomadarius in cella remaneat, ne desit aliquo modo Sacerdos. Quòd si forsan Clericus contra regulare statutum excefferit exeundo, contra eum vel à Clerico vel Conuerso in Capitulo proclametur, ubi tamen non iudicetur per laicum, sed per hebdomadarium Presbyterum regulariter corrigatur. Prohibemus insuper ne Clerici à cellis in quibus fuerint ad cellas alias sine causa transferantur honesta. Et hoc ipsum, cum fuerit faciendum, fiat provide à Priore, sine præiudicio auctoritatis ipsius, cum discretorum consilio Clericorum. Si quando verò ex iusta causa fuerint transferendi, nec librum nec scripturam nec aliquid penitus secum ferant, nisi quantum eis fuerit de tua, fili Prior, vel successorum tuorum concessione permissum, cum nihil proprium debeant vindicare. Nulli ergo &c. Datum Laterani III. Kal. Martij.

Potestati, Consiliariis, & populo Pisanis.

*Epist. 4.
Ne Pisani fo-
veant Mar-
cualdum.*

Recepimus literas quas nobis vestra devotio destinavit benignitate qua decuit, & responsionum vestrarum tenorem notavimus diligenter. Gratum autem gerimus & acceptum, quòd devotionis obsequia, quæ civitas vestra exhibuit apostolicæ sedi, per vestras nobis literas replicatis, & in eorum delectamur auditu, credentes quòd & vos ad devotionem nostram inducamini per pia progenitorum vestrorum exempla, & sicut eorum servitia, sic prædecessorum nostrorum beneficia memoriter teneatis, cum noveritis quòd Ecclesia Romana non fuerit servitiorum vestrorum ingrata, sed ea beneficiorum multitudine compensarit, quæ ad præsens referre nolumus, tanquam nota. Licet autem per literas vestras satis respondisse videamini humiliter & devotè, minùs tamen sufficienter & plenè, sicut credimus, respondistis. Præmissis etenim quòd communitatis nomine præstitissetis auxilium Marcualdo, nec proposuissetis ulterius etiam exhibere, vel permittere quòd ei à Pisanis subveniretur in personis aut rebus, protinus subdidistis quòd cum Pisani ex diversis partibus in Siciliam de

consuetudine mercationis causâ confluerint, qui tibi, fili Potestas, juramenti vinculo non tenentur, eos non potestis ad propria revocare, præsertim sine periculo personarum & rerum illorum qui in Sicilia commorantur. Præterea, fili Potestas, asseruisti juramento regiminis te teneri universos salvare Pisanos, & nullum eorum sine decreto civilis lædere rationis. Verùm nos, sicut indemnitati Regis & regni cavere volumus per Pisanos, sic immunitati præcavere disponimus Pisanorum, ut de damnis ultimis quæ in regno incurrisse dicuntur, de quibus tamen nihil ipsi scripsistis, (licet nec de mandato nostro nec regio fuerint spoliati, unde contra nos vel Regem non debuerant commoveri) re-compensationem possint regiam obtinere. Monemus igitur universitatem vestram & exhortamur attentè, & per apostolica vobis scripta mandamus, quatenus sicut de gratia nostra confiditis, & nos de vestra devotione speramus, ne vel vos servitia Ecclesiæ Romanæ à prædecessoribus vestris impensâ perdatis, vel nos amittamus beneficia quæ tam Ecclesiæ quam civitati Pisanæ prædecessores nostri Romani Pontifices impenderunt, sed utrinque servata maneat hæcenus gratitudo, Pisanos qui in Sicilia commorantur à præfati Marcualdi auxilio, favore, ac obsequio revocetis, quem saltem ex eo quòd cum omnibus fautoribus & participibus suis excommunicationis est vinculo innodatus, si Christianos se, sicut condecet, recognoscunt, debuerant evitare. Caveas quoque nobis tu, fili Potestas, saltem juratoria cautione, quòd Pisanos ipsos bona fide, quantum fieri poterit, revocabis, nec permittes Marcualdo à Pisanis juxta posse suum in personis vel rebus de cetero subveniri. Sanè non debetis vobis injuriosum aliquatenus reputare si Romano Pontifici hujusmodi præstiteritis cautionem, ut vos de gratia nostra & nos de vestra simus devotione securi. Alioquin, quia juxta sanctorum patrum canonicas sanctiones negligere, cum possis perturbare, perverfos, nihil est aliud quàm fovere, nec carerit scupulo societatis occultæ qui manifesto facinori definit obviare, nec apostolica sedes æquanimiter valeat tolerare ut quacunque occasione per eos tam nobili patrimonio, videlicet regno Siciliæ, spoliatur, quod ad eam specialiter noscitur pertinere, & quod nos hoc tempore tenemur specialiter defendere, in vos, juxta quod signifi-

*Dist. 85. cap.
Error.*

cavimus per alias literas, procedemus. Malleimus autem ut progenitorum vestrorum sequentes exempla, & in devotione sedis apostolicæ persistentes, nos, licet voluntarios, cogereis prædecessorum nostrorum vestigiis inhærere, quorum propositum in honorificentia tam Ecclesiæ quàm civitatis Pisanæ, nisi forsitan per vos stare, libentissimè sequeremur. Eligatis igitur, sicut viri providi & discreti, acquiescere monitis apostolicæ sedis; cum longè sit durius expressam aliis literis nostris pœnam incurere quàm præstare hujusmodi cautionem. Datum Laterani IIII. Nonas Martij.

Ignatio Priori & Clericis sancti Gregorij Spoletani.

*Epist. 5.
Dehauritur
controversiæ
que erant inter
Episcopum
Spoletanum &
Priorem &
Clericos S.
Gregorij.*

Cum inter vos ex una parte, & venerabilem fratrem nostrum B. Episcopum Spoletanum ex altera plures vertentur ad invicem quæstiones, & de eis dilectus filius noster L. sanctæ Lucie ad septa solis Diaconus Cardinalis ex delegatione nostra plenius cognovisset, motæ coram eodem Cardinali controversiæ, ipso referente, ad nostram audientiam pervenerunt. Nos autem diligenter intelleximus universa, & investigavimus proposita & probata, ea postmodum de consilio fratrum nostrorum calculo sententiæ terminantes. Primò enim contra vos Episcopum proponebat quòd vos quatuor solidos Papiensis monetæ annis singulis sibi & Ecclesiæ suæ canonis nomine solvere debebatis, & quòd per octo annos in solutione cessaveratis. Vnde præteriti temporis canonem sibi restitui super hoc iudicium possessorium intentabat. Nos verò probationes Episcopi attendentes, considerantes nihil ad possessionem pertinens per testes ab ipso inductos fuisse probatum, vos ab impetitione Episcopi super restitutione petita duximus absolvendos, quæstione tamen super proprietate, si eam movere voluerit, eidem Episcopo reservata. Secundò verò contra vosidem Episcopus proponebat vos mandatum paschale sibi debere persolvere, videlicet in tertia feria post Pascha annis singulis quatuor agnos vivos, quatuor latera porcorum, centum panes, centum ova, quatuor brocas vini, dimidiam libram piperis, unum fascem porrorum. Et hæc dicebat à vobis, jam est triennium, non fuisse soluta. Quare dictarum rerum restitutionem triennij postulabat. In hoc autem articulo intellectis pro-

Tom. I.

positis, & quæ probata fuerant attendentes, vos duximus condemnandos ad prædictarum rerum restitutionem triennij jam transacti, salva vobis super jure proprietatis nihilominus quæstione. In tertia siquidem quæstione proponebat Episcopus vos quinque vel sex salvas frumenti una vice, & octo vel novem alia de decimis parochiæ sancti Angeli de Egio suis officialibus per violentiam abstulisse, quas cum instantia sibi restitui postulabat. quod per testes inductos videbatur efficacissimè comprobatum. E contrario assereratis vos nihil officialibus abstulisse, sed quod vobis debitum fuerat de illis decimis, ratione prædictæ capellæ ad vos pertinentis, volentes jura vestræ Ecclesiæ conferre. Dicebatis etiam quòd etsi ab Episcopo proposita vera essent, hujusmodi tamen petitione se fecit indignum, cum vos fecerit super hoc ad seculare iudicium evocari. unde videbatur à jure sibi debito cecidisse. In hac autem quæstione licet Episcopus factam à vobis violentiam comprobasset, quia tamen vos ad examen veritum contra jura tam civilia quàm canonica trahere minime formidavit, sicut per testes inductos evidentissimè probabatur, vos decernimus à petitione Episcopi absolvendos; cum etsi rem petitam Episcopus possideret, eum ad restitutionem damnare propter illicitæ petitionis vitium deberemus. Quarto equidem loco conquerebatur idem Episcopus de te, fili Prior, qui non petita confirmatione in Ecclesia sancti Gregorij Prioris officium exercebas, quam sibi dicebat competere, super hoc allegans jura communia, quæ dicunt confirmationes Prælatorum ad Episcopum in sua diocesi pertinere. Vos verò proponebatis contra Episcopum hoc sibi minime de jure competere, cum Ecclesia sancti Gregorij per Romanos Pontifices sit exempta. quod nitebamini per quendam librum cameræ nostræ, qui vocatur Breviarium, comprobare. Nos verò attendentes non esse probatum Ecclesiam sancti Gregorij exemptam ab Ecclesia Spoletana, decernimus Priores sancti Gregorij per Episcopos confirmandos, & te Priorem volumus ab ipso Episcopo postulare, ipsique præcipimus ut te confirmare procuret. In quinto verò articulo contra vos Episcopus proponebat quòd super perceptione mortuorum vallis Bonzanin. sibi infertis molestiam & gravamen, postulans ut ab ipsorum perceptione vos pe-

HHhh ij